

การสอนลักษณะนิสัย ที่ดีในการทำงาน

รุสา เหลาสกุล ว.บ., พศ.บ.

การทำงานหรือการมีงานทำ เป็นส่วนที่สำคัญของชีวิต นักประชัญชาติกรีกกล่าวไว้ว่า “งานเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตมนุษย์ บุคคลใดจะมีชีวิตที่พึงพอใจก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นได้พบงานที่เหมาะสมกับเขา” (Work is a vital part of the normal human experience and that no one can live a really satisfactory life unless properly employed)

นายแพทย์ Galen กล่าวไว้ว่า “การทำงานเป็นการรักษาแบบธรรมชาติที่ดีที่สุดทำให้มนุษย์มีความสุข” (Employment is a nature best physician and is essential to human happiness)

Thomas Cartyle กล่าวไว้ว่า “จะไม่มีความผาสุขอื่นใด เท่ากับการที่เราได้มีงานทำ” (Blessedness is who has found his work, let him ask no other blessedness)

การไม่ทำงานอะไรเลยนิใช่เป็นการพักผ่อนจิตใจที่มีแต่ความว่างเปล่าเป็นจิตใจที่เต็มไปด้วยความทุกข์ทรมาน (Absence of occupation is not rest. A mind quite vacant is a mind distressed)

Proter, lawer and Hackman. (1975)

ได้อธิบายธรรมชาติบุคคลกับการทำงานไว้ว่า

1. คนเป็นผู้มีการตอบสนองต่องานและชีวิตเพื่อสนองความต้องการตามระดับความทະเบอทะยานของตน

* นักจิตวิทยา 7 กลุ่มงานพื้นฟูสมรรถภาพ โรงพยาบาลราชวิถี

- คนเป็นสมาชิกของสังคม จึงเกี่ยวข้องกับ กลุ่มนบุคคลและองค์กรต่าง ๆ
- คนมีความต้องการหมายแตกต่างกัน นิแรงจูงใจที่จะไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ
- คนมีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน จึงมีการรับรู้ ประเมินค่า แล้วตัดสินใจเลือกกระทำ
- คนคิดและเลือก คนมีจุดมุ่งหมาย มีการ ตอบสนอง มีความรู้คิด เมื่อประเมินค่า ถึงนั้นแล้วจึงต้องตัดสินใจ เลือกกระทำ
- คนมีข้อจำกัดในการตอบสนอง

Musray' s manifest need theory and McClelland' s Achievement theory

ทฤษฎีทั้งสองสรุปความต้องการในการทำงาน ของคนดังนี้

- ความต้องการประสบความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการ มีผลงานและบรรลุเป้าหมายถึงที่พึงประสงค์
- ความต้องการมิตรสัมพันธ์ (Need for Affiliation) เป็นความต้องการมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น
- ความต้องการอำนาจ (Need for Power) เป็นความต้องการมีอิทธิพลและครอบจ้ำ เหนือผู้อื่น
- ความต้องการอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการที่จะเป็นตัวของตัวเอง

งานจึงมีความสำคัญ มีความหมายต่อ ชีวิตคนที่จะทำให้คนนั้นดำรงชีวิตอยู่อย่างมี ความสุขพึงพอใจหรืออยู่อย่างท้อแท้ไม่มีความสุข การทำงานประเภทใดประเภทหนึ่งหรือการได้อยู่

ในตำแหน่งหน้าที่การงานที่เหมือนกัน ไม่ได้เป็น เครื่องชี้วัดว่า บุคคลนั้นประสบผลสำเร็จ มี ความพึงพอใจได้เท่าเทียมกัน ดังนั้นการ คัดเลือกคนให้เหมาะสมกับงาน การออกแบบงาน ให้เหมาะสมกับคน รวมถึงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนา บุคลากรให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ร่วมงาน เป็นสิ่งที่นักจิตวิทยาให้ความสำคัญต่อการพัฒนา งานเป็นอย่างยิ่ง

โอมสู วารีรักษ์ (นักจิตวิทยา) ได้กล่าวว่า นิสัยรูปแบบของความคิดความเชื่อที่ก่อให้เกิด พยาธิสภาพทางภูมิปัญญา ที่พบเห็นได้ในชีวิต ประจำวันของผู้คนทั่วไปมี 4 ลักษณะ

1. นิสัยในการคิดทางลบ คือ คิดในทาง ที่จะนำความทุกข์ ความยุ่งยาก เห็นด้วยอิ ติงเครียด ห้อแท้ ๆ มาสู่ชีวิต เป็นนิสัยที่สะสม มาจากประสบการณ์การเลี้ยงดูในวัยเด็ก พ่อ แม่ ผู้ปกครองที่ดิดนิสัยการอบรมเลี้ยงดูลูก ด้วยวิธี พูดถึง กล่าวข้างตัวความบกพร่อง ผิดพลาด สถาปatically ไม่ดี ไม่เรียนรู้อย่างฯ ของเด็กอยู่เป็น ประจำ ความคิดของเด็กจะผูกพันกวนอยู่กับ ความไม่ดีความผิดพลาดของตนเองอยู่เป็นนิสัย เมื่อong ไปที่คนอื่นก็ไว้ที่จะเห็นดูไม่ดีตามนิสัย เคยเชื่อ ดังนั้นคนที่ชอบนินทาว่าร้ายผู้อื่น ชอบ ดำเนินติดต่อบนผู้อื่น วิจารณ์ในทางเสียหาย เท่ากับ เป็นการฟ้องว่าตนเองมีปมด้อย รู้สึกบกพร่อง น่าดำเนินติดต่อบนอยู่ในส่วนลึกของความรู้สึก

2. นิสัยในการคิดเอาเอง เข้าใจว่า ตัวเองคิดอย่างไร รู้สึกอย่างไร ทำอย่างไรกับคน กับสิ่งของกับสถานการณ์อย่างไรคนอื่นก็ต้องคิด รู้สึก และทำเหมือนเราด้วย ตัวเองชอบอะไร

เกลียดอะไร ก็คิดว่าคนอื่นต้องชอบ หรือ เกลียดตาม ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด และเป็นปัญหาทางมนุษยสัมพันธ์เป็นอย่างยิ่ง

3. นิสัยในการคิดไทยคนอื่น เมื่อนี่เป็นปัญหาเกิดขึ้นกับตัวเอง เกิดความยุ่งยาก ในครอบครัวก็ไทยพ่อแม่พี่น้อง บุตร สามี ภรรยา ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจก็ไทยรู้不甘 คนเหล่านี้ติดนิสัยการแก้ปัญหา ความทุกข์ยาก ของตนเอง โดยการทิ้งปัญหาเอาเวลาแพนทั้งหมด ไปคิดเตือนสิ่งแวดล้อม รุ่นวายอยู่กับการแก้ไขคนอื่น หรือรอให้คนอื่นมาแก้ไข ตัวเองจึงถูก抬เลบอนงำน้ำไม่มีการพัฒนาคาดผลของการ

4. นิสัยในการทำไม่คิด ติดนิสัยในการทำอะไรลงไปโดยไม่ได้พิจารณาไตร่ตรอง ขาดเหตุผลและวิจารณณ์ในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของวิธีการเข้ากับเป้าหมายของชีวิต เช่น แก้ความอ่อนเพลียของร่างกายโดยการใช้ยากระตุ้น แก้ปัญหาอย่างมากในชีวิต โดยการใช้สารเสพติด แก้ปัญหาความล้มเหลวในครอบครัว ด้วยวิธีแต่งงานหลาบๆ ครั้ง หรือใช้วิธีดูด่ายิ่งนิดถูก เพื่อให้ถูกเป็นคนอ่อนหวาน สุภาพเรียบร้อย เป็นต้น

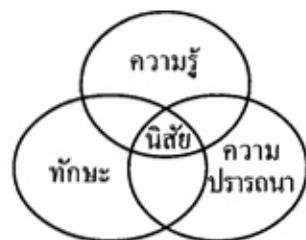
ความหมายของลักษณะนิสัย

1. นิสัยหมายถึง การผสมผสานกันระหว่าง ความรู้ ทักษะ และความปรารถนาเข้าด้วยกัน

ความรู้ เป็นกรอบความคิดที่ได้จากการทุยกวีที่ว่า จะต้องทำอะไร และทำ ทำไม่ ทักษะ เป็นความชำนาญที่จะต้องทำย่างไร

ความปรารถนา เป็นแรงกระตุ้นเป็นความต้องการทำสิ่งบางอย่างให้เป็นนิสัย

เพื่อที่จะทำงานสิ่งบางอย่างให้เป็นนิสัย เราจะต้องอาศัยการผสมผสานทั้ง 3 อย่างเข้าด้วยกัน

2. นิสัยคือ ลักษณะบุคลิกภาพ พฤติกรรม หรือการกระทำการของบุคคลที่ปฏิบัติบ่อยๆ เพราะเกิดความยินดี พึงพอใจ จนเกิดเป็นความเชื่อ ทำเช่นนั้นอยู่เป็นเนื่องนิ่ง จนติดเป็นนิสัย เช่นนิสัยขัน เชือฟัง กระหน่ดเห็นยว เจ้าระเบียง พุงเพ้อ ฟุ่มเฟือย ฯลฯ

3. นิสัยของบุคคลอาจแปรเปลี่ยนตามเวลา สถานที่ และตัวบุคคล เช่น

- เชือฟังครู แต่ต่อรั้นกับพ่อแม่
- วัยเด็กนิสัยอ่อนน้อม พอดีเขียน ลายเป็นคนหัวแข็ง ชอบต่อต้าน
- อ่อนโยนกับผู้ใหญ่ แต่ชอบข่มขู่ผู้อ่อน
- ชอบอวดเก่งในที่ทำงานของตน แต่ฟังข้อกล่าวเมื่ออยู่ที่ทำงานคนอื่น เป็นต้น

4. นิสัยมีผลทั้งด้านดี และด้านเสีย สามารถนำบทผลที่จะตามมาได้เหมือนคำกล่าวที่ว่า “ชนใดไม่มีตนศรีกาล ในสันดานเป็นคน

ชอบกลนัก” หรือ “ก็พำเป็นยวิเศษ แก้กอง กิเลส ทำคนให้เป็นคน” หรือ “คนปากปราศ ใจ เชื่อต่อ” เป็นต้น สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็น นิสัยที่ดีและไม่ดี ที่มีอยู่ในตัวบุคคล อาจจะ แสดงออกโดยตรง หรือแสดงออกตรงกันข้ามกับ ความเป็นจริงก็ได้ ตัวอย่างนิสัยที่ดี เช่นนิสัยสุภาพ อ่อนโนย นิสัยชื่อสัตย์ นิสัยเป็นมิตร นิสัยขยัน หมั่นเพียร นิสัยโอบอ้อมอารี ตัวอย่างนิสัยที่ไม่ดี เช่นนิสัยกระหน่ำถี่เหนียวคุยไม้อ้วด ชอบนินทา ว่าร้าย ประจบสองพลอ เป็นต้น

5. นิสัยเป็นลักษณะที่สร้างสมมาแต่ เยาว์วัย ตามประสบการณ์ชีวิตที่แต่ละคนได้รับ สามารถจัดทึ้ง สถาบนิสัย และสร้างนิสัยใหม่ได้ โดยบวนการเรียนรู้

ปัจจุบันได้ยินรับกันแล้วว่า ความ เก่ง กล้า สามารถของบุคคล หรือความเชี่ยวชาญ เป็นพิเศษไม่ได้ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต เสมอไป เพราะการเกิดภาวะซิงค์ ซิงเด่น ก็ถูก ก้าวกำย แลกกลโงงด้อยกัน สิ่งเหล่านี้เป็นวิกฤติ เลวร้ายในการทำงาน นำมาซึ่งความเสื่อมถลาย ของผู้ทำงาน องค์กร และหน่วยงานต่างๆ แค่ในที่สุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ก็ได้ให้ความ สำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จะนั้น เราจะมาพัฒนานิสัยการทำงานกันเถอะ....ถึงแม้ จะมีภัยคิดที่ว่า “ไม้อ่อนดดง่าย ไม้แก่ดดยาก” นั้นไม่ใช่อุปสรรคสิ่งที่สำคัญคือจิตสำนึกอันดึงดูด ในการทำงานและความพร้อมที่จะพัฒนาตนเอง เพื่อการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

